Należność poczt. opłacona ryczałtem

№ 8—9 SIERPIEŃ i WRZESIEŃ 1928 R. II

SZKOLNICTWO

Miesięcznik poświęcony sprawom wykształcenia i wychowania w wieku przedszkolnym, w szkołach powszechnych, średnich, ogólnych i zawodowych oraz wyższych.

Redaktor i wydawca JAN GOŁĄB

Plan i rozkład zajęć w średniej szkole ogólnokształcącej.

W myśl prawa biogenetycznego (Wykształcenie człowieka str. 22-25), zasad wychowania i wykształcenia (tamże st. 32-33), programu opartego na prawie biogenetycznem (jak wyżej str. 43-47)i oraz szczegółowego rozwinięcia treści tego programu (Szkolnictwo Nr. 6-12 z roku 1927) powstaje plan i rozkład zajęć w średniej szkole ogólnokształcącej. Do zajęć tych, jak wiemy, należą: religja, sztuki piękne, ekonomja, polityka, matematyka, nauka o świecie (fizyka, chemja, geologja, botanika, zoologja, autropdogja, geografja, i astronomja) nauka o społeczeństwie harcerstwo. Treść i zakres tych przedmiotów zostały oświetlone we wspomnianych wydawnictwach, pozostaje jeszcze do omówienia wzajemne ustosunkowanie i organizacja zajęć szkolnych, do czego obecnie przystąpimy.

Religja.

Misterja religijne (podobnie jak w szkole powszechnej) na tle dążności do dobra, prawdy i piękna jako najwyższych zasad istnienia, uosobionych w Trójcy św. W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

Sztuki piękne.

Mają one inny charakter niż w szkole powszechnej, gdzie chodziło głównie o rozbudzenie i ujawnenie estetycznych upodobań i zdolności przez odpowiednie zajęcia artystyczne wszystkich dzieci danego okresu wychowawczego. W szkole średniej natomiast tylko te jednostki z pośród młodzieży są czynne, czy to w artystycznych produkcjach scenicznych, czy to w przygotowaniu eksponatów na wystawy artystyczne, czy też w dziedzinie twórczości architektonicznej, muzycznej, literackiej itp. — które mają po temu specjalne uzdolnienia i traktują te swoje zajęcia jako kształcenie zawodowe w szkołach artystycznych. Pozostała zaś młodzież średniej szkoły ogólnokształcącej przyjmuje rolę biernych widzów, słuchaczy, czytelników itp., usiłując następnie pod kierunkiem sił artystycznych i pedagogicznych zająć samodzielne stanowisko w kwestji doznanych wrażeń estetycznych i wartości poznanych w ten sposób dzieł sztuki. Jak z tego wynika, celem tak czynnych jak biernych zajęć artystycznych jest rozwój uczuć i smaku estetycznego, oraz krytycyzmu. W samej więc szkole ogólnokształcącej jako takiej niema żadnych bezpośrednich czynnych zajęć artystycznych, tylko młodzież pod opieką swoich wychowawców i nauczycieli uczęszcza do artystycznych szkół zawodowych na odpowiednie przedstawienia i koncerty, zwiedza zabytki sztuki architektonicznej, muzea, wystawy, rozczytuje się w dziełach literatury pięknej, aby następnie w dyskusji, oraz w pisemnych elaboratach wyrazić swoje zdanie i usłyszeć pogląd swoich współkolegów i nauczycieli w sprawach świeżo doznanych wrażeń estetycznych. Repertuar dzieł sztuki dla poszczególnych klas przygotowują odnośne zespoły artystyczne szkół zawodowych w porozumieniu z radą pedagogiczną średniej szkoły ogólnokształcącej. Dla każdej klasy 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

Ekonomja.

Podstawą jest tu dynamiczny system ekonomji społecznej Hoene-Wrońskiego, ponieważ jest to pełny wyraz praw, rządzących tą bodaj najważniejszą dzie-

dziną życia społecznego, jaką jest ekonomja. Obok znajomości zasad i praw ekonomji społecznej nieodzowna jest umiejętność prowadzenia odpowiedniej statystyki. bez której niemożliwem byłoby obliczenie jakichkolwiek ekonomicznych wartości praktycznych. Z tych względów punktem ciężkości będzie obok teorji prowadzenie przez poszczególnych uczniów statystyki ekonomicznej, osobistej i tych przedsiębiorstw, w których uczniowie kształcą się zawodowo. Wyniki statystyki będą podstawą dyskusji oraz wniosków w sprawach przemysłu społecznego. Dla ułatwienia i ujednostajnienia załączam do niniejszego numeru „Szkolnictwa" 4 przykłady statystyki ekonomicznej: gospodarstwa małorolnego, gospodarstwa folwarcznego, przedsiębiorstwa handlowego, oraz fabryki przetwórczej. Zastrzegam się jednak, że cyfry i liczby w przykładach użyte są tylko Ilustracją zastosowania praw ekonomicznych i wysokość tych liczb okaże się, być może, nieproporcjonalnie wielką lub małą w stosunku do rzeczywistości. Nie chodziło m. bowiem o wysokość lecz o rodzaj liczbowych operacjii Stosunki wielkościowe natomiast, które są głównym celem ekonomji, okażą się dopiero przy obliczaniu realnych wartości ekonomicznych danych rzeczywistych przedsiębiorstw. W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

Polityka.

Dopóki zasadą polityki był machjawelizm, trudno było zaiste uczyć takiej polityki w szkole. Skoro jednak hasła pacyfizmu, zgody, a przedewszystkiem sprawiedliwości w stosunkach wewnętrznych i międzynarodowych zaczynają coraz bardziej przenikać do psychiki narodów cywilizowanych, czas też wprowadzić do szkoły średniej naukę polityki. Tembardziej jest to wskazane, że młodzież w tym wieku bardzo interesuje się życiem społecznem. Ponieważ zaś silnie odczuwa wszelką niesprawiedliwość, często tylko urojoną, przeto pozostawiona samej sobie pod tym względem łatwo się zniechęca, obojętnieje dla spraw społecznych i państwowych, albo bezkrytycznie ulega wpływom wywrotowym faszyzmu, bądź komunizmu, które tem się tylko różnią między sobą w skutkach, że

pierwszy przygotowuje, a drugi dokonuje ruiny społeczeństwa, oraz jego kultury i cywilizacji, oba jednak są wynikiem lekceważenia istotnych praw polityki. Zasady polityki rzetelnej, którą można nazwać nauką, najwyraźniej i najlepiej sformułował Hoenę-Wroński, te więc zasady będą podstawą nauki polityki w średniej szkole ogólnokształcącej.

W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

Nauka o świecie.

Zamiast drobiazgowych i rozproszkowanych wiadomości przyrodniczo-geograficznych, jakich uczono w dotychczasowej szkole średniej, synteza praw, sił i zjawisk świata dla ugruntowania zgodnego z rzeczywistością światopoglądu.

W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

Nauka o społeczeństwie.

a) Historja kultury i cywilizacji. Jest to poglądowa nauka o społeczeństwie. Podczas gdy w szkole powszechnej historja jest niewyczerpanem źródłem tematów do sztuk pięknych, w szkole średniej ogólnokształcącej jest to nauka, której celem jest odszukanie wytycznych postępu i praw dziejowych w splotach faktów i zjawisk historycznych.

W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

b) Język. Jest to drugi z kolei dział nauki o spoczeństwie, traktowanej jako zewnętrzny wyraz psychicznego rozwoju społecznego. Toteż umiejętność wyrażania się słowem i pismem nie gra w nauce języka dominującej roli i dla uniknięcia pustego werbalizmu rozciąga się na wszystkie przedmioty.

Harcerstwo

a) Harcerskkie pogadanki, wycieczki i czasopismo regjonalne w związku z samorządem szkolnym.

W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu.

b) Kąpiel, gimnastyka, gry i zabawy sportowe i towarzyskie i przysposobienie wojskowe.

W każdej klasie 1 jednostka metodyczna w tygodniu,

c) Wykształcenie zawodowe w odpowiednich instytucjach i przedsiębiorstwach codziennie w godzinach rannych (8-13), podczas gdy wykształcenie ogólne odbywa się po południu.

Poradnia biogenetyczna.

Na podstawie metryki biogenetycznej udzielanie porad w sprawach wychowania moralnego i fizycznego, oraz wykształcenia ogólnego i zawodowego.

Dla każdej klasy 1 godzina w tygodniu.

Wykształcenie zawodowe nauczycieli,

W myśl zasady praktycznego kształcenia zawodowego przyszły nauczyciel po 6 letniem wykształceniu w szkole powszechnej w charakterze hospitanta (2 lata) i instruktora (3 lata) przechodzi jako kandydat (K) do średniej szkoły ogólnokształcącej, pracując w charakterze drugorzędnego pomocnika nauczyciela 2 lata, tj. pierwszego roku (K I) w pierwszych trzech klasach, drugiego roku (K II) w następnych trzech klasach, poczem w charakterze pierwszorzędnego pomocnika nauczyciela jako docent (D) następne 2 lata, tj. pierwszego roku (D I) w pierwszych trzech klasach, drugiego roku (D II) w ostatnich trzech klasach szkoły średniej ogólnokszałcącej.

Funkcje nauczyciela pełni profesor (P), nauczyciel (N), lub jego zastępca (Z). Profesor:

a) ma pełne studja ogólne i pedagogiczne, b) jest specjalistą wychowania i kształcenia młodzieży w wieku młodzieńczym, a mianowicie w pierwszych trzech klasach, lub w następnych trzech klasach szkoły średniej ogólnokształcącej, c) odznaczył się uznaną pracą z dziedziny swej specjalności. Nauczyciel różni się tem od profesora, że nie ma ostatniego warunku, zaś zastępca nauczyciela jest dopiero w trakcie specjalizacji.

W średniej szkole ogólnokształcącej pracuje wobec tego 2 pedagogów w charakterze nauczycieli, a mianowicie jeden z nich przy pomocy kandydata (K I) i docenta (D I) zajmuje się wychowaniem i wy-

kształceniem młodzieży w okresie wzmożonego uczucia tj. w pierwszych trzech klasach, drugi również przy pomocy kandydata (K II) i docenta (D II) kształci i wychowuje młodzież w okresie wzmożonego poznania tj. w ostatnich trzech klasach. Zatem komplet sił pedagogicznych w średniej szkole ogólnokształcące składa się z 2 nauczycieli, 2 docentów, 2 kandydatów i dyrektora, który ma kwalifikacje przynajmnie nauczyciela. Poza praktycznemi zajęciami pedagogicznemi nauczyciel poświęca godzinę codziennie na teoretyczne kształcenie zawodowe swoich pomocników, przyczem udziela im wskazówek, intrukcji i wyjaśnień w kwestjach zajęć praktycznych, przydziela materjał, sprawdza wyniki, usuwa niedomagania itp., jak to ma miejsce w szkole powszechnej. Treścią teoretycznych studjów pedagogicznych jest;

dla kandydatów pierwszego roku (K I) psychologia młodzieży w okresie uczucia,

dla kandydatów drugiego roku (K II) psychologja młodzieży w okresie poznania,

dla docentów pierwszego roku (D I) pedagogja młodzieży w okresie uczucia,

dla docentów drugiego roku (D II) pedagogja młodzieży w okresie poznania.

Niezależnie od swoich zająć pedagogicznych (teoretycznych i praktycznych,) w średniej szkole ogólnokształcącej kandydaci i docenci są słuchaczami zwyczajnymi na uniwersytecie.

Załączone: rozkład zajęć i podział godzin w średniej szkole ogólnokształcącej są ilustracją powyższych uwag.

Plan i rozkład zajęć uniwersyteckich.

Na zasadzie prawa biogenetycznego (Wykształcenie człowieka str. 27-27), wynikających zeń zasad wykształcenia (tamże str. 33), programu (tamże str. 47-49), oraz jego rozwinięcia (Szkolnictwo Nr. 1-2 z r. 1928) powstaje plan i rozkład zajęć uniwersyteckich. Na uniwersytecie są tylko dwa przedmioty wzajemnie się uzupełniające, mianowicie teorja najwyższych zagadnień istnienia, czyli mesjanizmu i praktyka odrodzenia duchowego. Ze względu na pracę w szkołach zawodowych zajęcia uniwersyteckie odbywają

się codziennie przez 2 godziny dla słuchaczy pierwszych 4 lat rano, zaś dla słuchaczy ostatnich 2 lat wieczorem. Z tego 1 godzinę przeznacza się na teorję i 1 godzinę na zagadnienia praktyczne, omawiane i rozstrzygane na terenie samorządu akademickiego. Oba te działy: teorja i praktyka uniwersytecka zostały szczegółowo potraktowane w moich poprzednich wydawnictwach tak, że obecnie ograniczam się tylko do strony technicznej.

Dla słuchaczy każdego roku uniwersytetu przewiduje się jednego profesora i jednego jego pomocnika czyli asystenta, którym jest: dla 1 roku uniwersytet, kiego wykształcenia student V roku dla II roku student VI roku, dla III roku nauczyciel — praktykant I roku, dla IV roku nauczyciel- praktykant II roku, dla V roku nauczyciel — praktykant III roku, dla VI roku nauczyciel — praktykant IV roku.

Prócz teorji i praktyki ze słuczaczami uniwersytetu każdy profesor poświęca 1 godzinę dziennie na teoretyczne kształcenie zawodowe swego pomocnika pod względem psychologicznym, pedagogicznym, dydaktycznym zależnie od bezpośrednich, prac, prowadzonych ze studentami. Na czele uniwersytetu sto: rektor. Senat akademicki składa się wobec tego z rektora, 6 profesorów i 6 asystentów.

Praktyka. Po ukończeniu uniwersytetu następuje czteroletnia praktyka zawodowa i życiowa. Pierwsza prowadzi do wykazania się wybitną i uznaną przez odpowiednie jury profesorskie pracą z zakresu swej specjalności, druga, kontynuowana z pomocą samorządu niezależnego, ma na celu osiągnięcie i utrwalenie podstaw swego organizmu, umysłu i charakteru. Po pomyślnem ukończeniu tej podwójnej praktyki następuje uroczyste przyjęcie do grona profesorów. Czynności samorządu niezależnego odbywają się w uniwersytycie raz w tygodniu w czasie dla uczestników i dla uniwersytetu najdogodniejszym.

Sztuka stosowana w szkole.

Mam na myśli przedewszystkiem architekturę, ornamentykę i sztukę dekoracyjną. Są to sprawy na terenie szkoły prawie zupełnie nie wyzyskane, chociaż tak dużo deklamuje się o wychowaniu

estetycznem, do którego żadną miarą nie przyczynie się koszarowy wygląd szkół, ani też przeważnie chaotycznie i bez znajomości rzeczy porozwieszane obrazy często zupełnie niestosowne z punktu widzenia estetycznego, nie mówiąc już o braku specjalnego oddziaływania artystycznego każdej sali szkolnej na umysł młodzieży. Nie jest to bowiem obojętnem, jakie wrażenie robi całokształt sali do której się codziennie po kilka razy wchodzi i przebywa w niej po kilka godzin Że takie wrażenie, mniej lub więcej przygnębiające lub miłe, powstaje, nie trzeba dowodzić, każdy bowiem może to doświadczalnie stwierdzić. Wchodzimy np do bogato urządzonego apartamentu, który robi wrażenie zatęchłej nory, jakiejś zimnej pustki, lub przygniatającej swoim ciężarem, niepokojącej przestrzeni, pomimo zachowania wszelkich wymogów higjeny, wspaniałych urządzeń, drogich obić i mebli. Gdzieindziej znów skromnie, ale gustownie zbudowany i urządzony domek robi wrażenie miłe i pociągające. Nie znaczy to bynajmniej, że duże gmachy i bogate apartamenty nie mogą być estetyczne, albo że tylko skromne urządzenia są estetyczne. Naogół jednak wszelki luksus i przepych — jako przesada na równi z rażącą nędzą i ubóstwem czy zaniedbaniem raczej zmniejszają, niż potęgują dodatnie wrażenie estetyczne. Znaleźć umiar pomiędzy temi krańcami, to znaczy rozwikłać tajemnicę gustu i smaku estetycznego pod warunkiem, że zasada kształtów, barw i motywów współczesnej epoki zostanie zachowana. W szkole jadnak nietylko o to chodzi. Tu jest młodzież rozmaitych okresów wychowawczych. W każdym z tych okresów w miarę wzrastania i dojrzewania są inne, coraz głębsze zainteresowania, a także coraz bardziej zróżnicowana wrażliwość estetyczna. Jeżelibyśmy więc szkołę dla młodzieży urządzili pod względem estetycznym według gustu ludzi dorosłych, to dzieci np. 10 letnie zupełnie obojętnie zachowałyby, się wobec takiej sztuki i nie odczułyby piękna, choćby stosunkowo najbardziej doskonałego, podobnie jak analfabeta nie reagowałby wcale na treść książki, choćby była najbardziej zajmującą. Co jest znowu przeżytkiem dla ludzi dorosłych, to przemawia do duszy dziecięcej całem bogactwem barw i kształtów.

Dopóki wszakże nieznanem było prawo biogenetyczne rozwoju człowieka, określające kierunki i zasady wzrastania i potęgowania się organizmu, charakteru i umysłu, oraz wrażliwości estetycznej w poszczególnych okresach rozwoju, nie można też było mówić o planowem i celowem pod względem estetycznym budowaniu i urządzeniu szkoły. Dziś jednak ta trudność znika. Prawo biogenetyczne jest znane, ono też określa dla każdego okresu, każdej klasy treść i zakres sztuki stosowanej. Nie chcąc się powtarzać, pomijam szczegóły prawa biogenetycznego, oraz jego uzasadnienie. Wszystko to znajdzie czytelnik w moich dotychczasowych wydawnictwach.

Według tego prawa wielkie okresy historji ludzkości odpowiadają okresom wychowawczym człowieka. Okresy wychowania mianowicie są jakby miniaturowem powtórzeniem i odtworzeniam (w zasadach nie w faktach) okresów historji. Młodzież w szkole to jakby konglomerat zbiorowisk ludzkich z różnych okresów historycznych. Każde z tych zbiorowisk ma swe odrębne zainteresowania i dażności. To też i działa wychowawczo na poszczególne okresy wychowawcze tylko wówczas, jeżeli jej rodzaj i styl pochodza z podobnej pod względem zainteresowań estetycznych epoki dziejowej. Tak więc styl wschodni (Egipt i t. p) daje początek systematycznemu rozwojowi sztuki, dlatego też działa wychowawczo najlepiej na wychowanka w początkach jego systematycznego wychowania t. j. w okresie czuciowości (I, II i III kl. szkoły powszechnej). Następny z kolei styl klasyczny działa na okres intelektualny (IV, V i VI kl. szk. powsz.). Styl romański ma wpływ na wiek przejściowy przyczyniając się do rozwoju waobraźni odtwórczej (VII kl. szkoły powsz.). Styl gotycki wpływa rónież na wiek przejściowy, przyczyniając się do rozwoju wyobraźni wytwórczej (VIII kl. szk. powszechnej). Renesans działa na okres uczuciowy (I, II i III kl. szkoły średniej ogólnokształcącej). Barok ma wpływ na okres poznawczy (IV, V i VI kl. szk. średn. ogólnokształ.). Wreszcie niemający jeszcze ustalonej nazwy styl postępowy (- progresyjny, którego przygrywką do pewnego stopnia jest szukanie nowych form i zasad po przez impresjonizm, futuryzm i t. p.) odpowiadać

będzie aspiracjom człowieka w okresie jego odrodzenia duchowego, t. j. w uniwersytecie.

Największą sztuką będzie harmonijne powiązanie w estetyczną całość odrębnych, coraz głębszych psychologicznie form i zasad pokrewnych stylów, przeznaczając na każdy z nich oddzielny budynek, lub przynajmniej odrębną i wyróżniającą się kondygnację gmachu szkolnego. Oczywiście, zadanie będzie spełnione tylko wówczas dobrze, jeżeli motywy stosawanej sztuki szkolnej, nie naruszając w niczem czystości stylu, będą uwzględniały poziom umysłowy danego okresu biogonetycznego młodzieży, oraz jeżeli zostaną uwzględnione nietylko same gmachy szkolne, ale te ich otoczenie, jak odpowiednie sąsiedztwo, rodzaj kształt ogrodzenia, rozmieszczenie i kształt chodników podwórza i ogrodu, rodzaj i rozmieszczenie drzew kwiatów i innych roślin — jednem słowem, jeżel będzie to szczęśliwie pomyślana całość artystyczna

Od redakcji.

Z braku funduszów zmuszony jestem przerwać na czas nieokreślony dalsze wydawnictwo niniejszego czasopisma,

Jan Gołąb

Adres Redakcji i Administracji: Sawin, pow. Chełm Lubeiski,

PRENUMERATA
Rocznie zł. 4.000 półrocznie zł. 2,00, numer pojedyńczy 35 groszy

Druk. „Zwierciadło" — Chełm.

Podział godzin w średniej szkole ogòlno kształcącej

Dni	Godziny	I kl.	II kl.	III kl.	IV kl.	V kl.	VI kl
poniedziałek	15—16	religja		№I,DI,KI,	polityka		№II,DII,KII
	16—17	matematyka		„ „ „	język		„ „ „
	17—18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kandydatów i docentów		„
	18—19						
Wtorek	15—16	sztuki piękne		„ „ „	nauka o świecie		„ „ „
	16—17	język		„ „ „	matematyka		„ „ „
	17- 18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kandydątów i docentów		„
	18—19						
Środa	15—16	ekonomja		„ „ „	historja kultury i cywilizacji		„ „ „
	16—17	harcerstwo		„ „ „	harcerstwo		„ „ „
	17—18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kandydatów i docentów		„
	18—19						
Czwartek	15—16	polityka		„ „ „	religja		„ „ „
	16—17	matematyka		„ „ „	język		„ „ „
	17—18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kandydatów i docentów		„
	18—19						
Piątek	15—16	nauka o świecie		„ „ „	sztuki piękne		„ „ „
	16 -17	język		„ „ „	matematyka		„ „ „
	17—18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kandydatów i docentów		„
	18—19						
Sobota	15 -16	historja kultury i cywilizacji		„ „ „	ekonomja		„ „ „
	16—17	harcerstwo		„ „ „	harcerstwo		„ „ „
	17—18	kształcenie kandydatów i docentów		„	kształcenie kand. i docent.		„
	18—19	poradnia biogenetyczna		„ „ „	poradnia biogenetyczna		„ „ „

Rozkład zajęć w średniej szkole ogólnokształcącej.

L.p.	PRZEDMIOT	LICZBA GODZIN TYGODNIOWO					
		I kl.	II kl.	III kl.	IV kl.	V kl.	VI kl.
1,	Religja — — — — — —	1	1	1	1	1	1
2.	Sztuki piękne — — — — — —	1	1	1	1	1	1
3.	Ekonomja — — — — — —	1	1	1	1	1	1
4.	Polityka — — — — — —	1	1	1	1	1	1
5.	Matematyka — — — — — —	2	2	2	2	2	2
6.	Nauka o świecie — — — — —	1	1	1	1	1	2
7.	Nauka o społeczeństwie: a) historja kultury i cywilizacji	1	1	1	1	1	1
	b) język	2	2	2	2	2	2
8.	Harcerstwo; a) pogadanki, wycieczki, czasopismo regjonalne i samorząd,	1	1	1	1	1	1
	b) kąpiel, gimnastyka, gry i zabawy sportowe i towarz., przysposobienie wojskowe,	1	1	1	1	1	1
9.	Nadto: Poradnia biogenetyczna	1	1	1	1	1	1
10.	Teoretyczne kształcenie zawodowe kandydatów i docentów	2	2	2	2	2	2

Przykład I Statystyka ekonomiczna gospodarstwa małorolnego (imię i nazwisko przedsiębiorcy) w...(adres) według dynamicznego systemu ekonomji społecznej

L. p.	DATA	TREŚĆ	OBRÓT: Towary (surowce) zakupione w ciągu roku po cenie zakupu w złotych = U	OBRÓT: Towary (fabrykaty) sprzedane w ciągu roku po cenie sprzedażnej w złotych = Z	ILOŚĆ	Cena rynkowa w złotych = E	Cena 1 godziny pracy niekw. w złotych = H	Wartość w godzinach pracy = T = E:H	Siły wytwór. = P = $p_1+p_2 \times p_3+p_n$: przedsiębiorcy (właściciela) = p_1	Siły wytwór.: pracown. = $p_2+p_3+\dots p_n$	Siły odtwórcze = R
1	1.I.-1926	Pole orne			6 ha	6000	0.50	12000			
2	"	Łąka			3 ha	1500	"	3000			
3	"	Nieużytki i pod zabudowaniami			1 ha	500	"	1000			
4	"	Dom mieszkalny i jego urządzenie			1	4000	"	8000			
5	"	Zabudowania gospodarskie			3	2000	"	4000			
6	"	Narzędzia i maszyny			20	1000	"	2000			
7	"	Inwentarz żywy			30	5000	"	10000			
8	"	Zapasy na r.b. (żyto, pszen., kartóf. itp.)			150 q.	2000	"	4000			
9	31.XII.1926	Nasiona [żyto, przen. owies. kart. itp.)			20 q.	160	"	320	320		
10	"	Podatki i inne ciężary			—	180	"	360	360		
11	"	Utrzymanie inwentarza			140 q.	1000	"	2000	2000		
12	"	Remont i inwestycje			—	660	"	1320	1320		
13	"	Całoroczna praca w godzinach			2000 g.	1000	"	2000		2000	
14	"	Plony			400 q.	9000	"	18000			18000
1	1.I.-1927	Kapitał dostatku				23660	0.50	47320			
2	31.XII.1927	Nasiona			20 q.	160	"	320	320		
3	"	Podatki			—	180	"	360	360		
4	"	Wyżywienie inwentarza			140 q.	1000	"	2000	2000		
5	"	Remont i inwestycje			—	1650	"	3300	3300		
6	"	Całoroczna praca w godzinach			1800 g.	900	"	1800		1800	
7	"	Plony			450 q.	12000	"	24000			24000

L. p.	kapitał spożyt.: Zasoby właść. = D^1+D_2+J	kapitał spożyt.: Zysk = $B-D_1+R-(p_1+D_2)$	Kapitał wydatkowy: Kapitał odnowienia = O = B	Kapitał wydatkowy: Kapitał dostatku: Inwentarz = J	Kapitał wydatkowy: Kapitał dostatku: Zapasy na rok. bież. = D_1; Zapasy na rok następny = D_2 = bB; b = D_2:B	Skuteczność = S = P z r. u. — P z r. b.	Gromadzenie = G = R z r. b. — R z r. ub.	Bogactwo = A = S + G	Wytwórczość = w = R:P	Potęga P_a = R	Współzaw. C, C^1 = P:p_1, C_2 = P:p_2, C_3 = P:p_3 itd.; P:p_1 = siły wytw. właścic. p_2, p_3, p_n = siły wytw. prac.	Podział zysku. Dochód właśc. = X_1 = B(p_1:P); dochód I prac. X_2 = B(p_2:P); dochód II-go pracown. = X^3 = B (p_3:P); dochód III-go prac = X_4 = B (p_4:P) itd. Uwaga: O ile to jest spółka lub współdzielnia, dochód X_1 dzieli się proporcjonalnie do udziału.	Wzrost ekonom = Z = w — b[w — 1]	powrót ekon.: Liczba powrotów zysku z pierw. roku = n = [Z(t—1)]:(z—1)	powrót ekon.: Okresy powrotów = t = Ln Z — (n — 1)'LZ	Dyskonto = a = B:R	Procent = m_1 = B:P	Mienie = F = m_1 — m; m = proc. wszystkich przedsięb. na jednym rynku	Pomyśln. Winno być: P + bB = R — bB	UWAGI
1	4000+6000+40000	4000+18000-(4000+6000 =12000	12000	12000		Brak P z roku ubiegł.	Brak R z roku ubiegł.	Brak S i G	18000:6000=3	$6000^{1\cdot12}$=18000	C=6000:4000	Przy rodzinnem współżyciu nie praktykuje się podziału zysku.	3—0·5(3—1)=2	(2¹—1):(2—1)=1	L[1·2—(1—1)]:L2=1	12000:18000=0·6	12000:6000=2	m=0·5, F=2—0·5=1·5	6000+6000=18000—6000	W praktycznem zastosowaniu poszczególne pozycje należy traktować hardziej szczegółowo.
2				3000																
3				1000																
4				8000																
5				4000																
6				2000																
7				10000																
8					4000															
9																				
10																				
11																				
12																				
13					6000															
14																				
1	6000+5000+41320	6000+24000-(5980+5000)=	19020	41320	6000	6000—7780=—1180	24000—18000=6000	—1180+6000=4820	24000:7780=3·08	$7780^{1\cdot12}$=24000	7780:5980	Jak wyżej	2·08 0·2(3·08—1)=2·3	(2·3²-1):(2·3—1)=3·3	L[3·3 2·3-(3·3 1)]:L2·3=2	19020:24000=0·7	19020:7780=2·4	m=1, F=2·4—1=1·4	7780+5000<24000—5000	
2																				
3																				
4																				
5					5000															
6																				
7																				

i t. d.

Przykład III Statystyka ekonomiczna przedsiębiorstwa handlowego p___ (imię i nazwisko przedsiębiorcy) w... (adres) według dynamicznego systemu ekonomji społecznej.

L. p.	Data	TREŚĆ	OBRÓT: Towary (surowce) zakupione w ciągu roku po cenie zakupu w złotych = U	OBRÓT: Towary (fabrykaty) sprzedane w ciągu roku po cenie sprzedażnej w złotych = Ż	ILOŚĆ	Cena rynkowa w złotych = E	Cena 1 godziny pracy niekw. w złotych = H	Wartość w godzinach pracy = T = E:H	Siły wytwór. = P = $p_1+p_2+p_3+p_n$: przedsiębiorcy (właściciela) = p_1	pracown. = $p_2+p_3+...p_n$	Siły odtwórcze = R	kapitał spożyt.: Zasoby właśc. = D_1+D_2+J	Zysk = B = $D_1+R-(p_1+D_2)$	Kapitał wydatkowy: Kapitał odnowienia = O = B	Kapitał dostatku: Inwentarz = J	Zapasy na rok bieżący = D_1, Zapasy na r. następny = D_2 = bB; b = D_2:B	Skuteczność = S = P z r. ub. — P z r.b.	Gromadzenie = G = R z r.b. — R z r. ub.	Bogactwo = A = S + G	Wytwórczość = w = R:P	Potęga P_e = R	Współzaw. C, $C_1 = P:p_1$, $C_2 = P:p_2$, $C_3 = P:p_3$ itd.; p_1 = siły wytw właściciela; $p_2p_3...p_n$ = siły wytw. pracown	Podział zysku. Dochód właśc. = $X_1 = B(p_1:P)$; dochód I prac. $X_2 = B(p_2:P)$, dochód II-go pracown. $X_3 = B(p_3:P)$, dochód III-go prac $X_4 = B(p_3:P)$ itd. Uwaga: O ile to jest spółka lub współdzielnia, dochód X_1 dzieli się proporcjonalnie do udziału.	Wzrost ekonom. = Z = w — b(w—1)	powrót ekon.: Liczba powrotów zysku z pierw. roku = n = $(Z^t-1):(Z-1)$	powrót ekon.: Okresy powrotow = t = L(nZ—1n—1):LZ	Dyskonto = δ = B:R	Procent = m_1 = B:P	Mienie = F = m_1 — m	m = proc. wszystkich przedsięb. na jednym rynku	Pomyśln. Winno być: P+bB = R—bB	UWAGI
1	1.I-1926	Pozostałość z r. ub. w gotówce i towarach po cenie sprzedażnej			—	25000000	0·50	50000000				6500000+8900000+52000000	6500000+18000000 [6000000+8900000)=9600000	9500000	50000000		—	—	—	18000000:8102400=2·2	$8102400^{1·05}$=18000000	C_1=8102400:6000000, C_2=8102400:(262800·6], C_3=8102400:[350400:10, C_4=8102400:[52600:20], C_5=8102400:(87600:50], C_6=8102400:(876000:10].	Doch. firmy = X_1 = 7109005; 6 kier. = X_2 = 311374; 10 buch. = X_3 = 415166; 20 kasj. = X_4 = 622749; 50 subj. = X_5 = 1037915; 10 rob. niekw. = X_6 = 103791; 9600000	2·2—0·92(2·2—1)=1·1	$(1·1^1-1):(1·1-1)$=1	<(1.1·1—(1—1):>1·1=1	9600000:18000000=0·5	9600000:8102400=1·18	m=0·5 F=1·18—0·5=0·68		8102400+8900000 ▶ 18000000—8900000	W praktycznem zastosowaniu poszczególne pozycje należy traktować bardziej szczegółowo.
2	„	Własne domy i urządzenia handlowe			—	1000000	„	2000000							2000000																	
3	„	Zapasy przeznaczone na wyd. w r. 1926			—	3250000	„	6500000								6500000																
4	31.XII.1926	Podatki i całoroczne koszta handlowe			—	2950000	„	5900000	5900000																							
5	„	Remont i inwestycje			—	50000	„	100000	100000																							
6	„	tow. zakup. w ciągu r. (po cenie zak.)	179000000		—	—	—	—	—																							
7	„	Tow. sprzed. w ciągu r. po cenie sprzed.		168000000	—	—	—	—	—																							
8	„	Zysk brutto na towarach (Ż—U)			—	9000000	„	18000000		—	18000000																					
9	„	Pr. całor.: a) 10 rob. niekw. I-k pr. 365.24.1.10			87600g	43800	„	87600		87600																						
10	„	„ „ b) 50 subj. II-k pr., 365.24.2.50			876000	438000	„	876000		876000																						
11	„	„ „ c) 20 kasj. III-k. pr., 365.24.3.20			525600	262800	„	525600		525600						8900000																
12	„	„ „ d) 10 buch. IV-k. pr., 365.24.4.10			350400	175200	„	350400		350400																						
13	„	„ „ e) 6 kier. V-k. pr., 365.24.5.6			262800	131400	„	262800		262800																						
1	1.I-1927	Kapitał dostatku			—	30500000	0·50	61000000				8900000+8000000+55000000	8900000+20000000+8100000 +8500000=12000000	12000000	52100000	8900000	8102400—12079200=—3976800	20000000—18000000=2000000	—3976800+2000000=—1976800	20000000:12079200=1·6	$12079200^{1·03}$=20000000	C_1=12079200:840000, C_2=12079200:[438000·10], C_3=12076200:525600:15; C_4=12079200:(788400:30], C_5=12079200:(1851200:60], C_6=12079200:(876000:100].	Doch. firmy = X_1 = 8344924; 10 kierown. = X_2 = 435128; 15 buchalt. = X_3 = 532154; 30 kasjer. = X_4 = 783230; 60 subj. = X_5 = 1044308; 100 rob. niek. = X_6 = 870256; 12000000	1·6—0·7(1·6—1)=1·1	$(1·1^2-1):(1·1-1)$=2·1	(2·1.1·1—(2·1—1):1·1=2	12000000:20000000=0·6	12000000:12079200=0·99	m=0·2 F=0·99—(—0·2)=1·19		12079200+8500000 ▶ 20000000—8500000	
2	31.XII.1927	Podatki i całoroczne koszta handl.			—	3000000	„	6000000	6000000																							
3	„	Remont i inwestycje			—	1200000	„	2400000	2400000																							
4	„	Tow. zak. w ciągu r. [po cenie zakupu]	180000000																													
5	„	Tow. sprzed. w ciągu r. (po cen sprzed.)		190000000																												
6	„	Zysk brutto na towarach [Ż—U]				10000000	„	20000000			20000000																					
7	„	Pr. całor.: a) 100 rob. niekw. I-k pr. 365.24.1.100			876000g	438000	„	876000		876000																						
8	„	„ „ b) 60 subj. II-k. pr., 365.24.2.60			1051200	525600	„	1051200		1051200						8500000																
9	„	„ „ c) 30 kasj. III-k. pr., 365.24.3.30			788400	394200	„	788400		788400																						
10	„	„ „ d) 15 buch. IV k. pr., 365.24.4.15			525600	262800	„	525600		525600																						
11	„	„ „ e) 10 kier. V-k. pr., 365.24.5.10			438000	219000	„	438000		438000																						

Przykład II Statystyka ekonomiczna gospodarstwa folwarcznego (imię i nazwisko przedsiębiorcy) w...(adres) według dynamicznego systemu ekonomji społecznej

L. p.	DATA	TREŚĆ	OBRÓT: Towary (surowce) zakupione w ciągu roku po cenie zakupu w złotych = U	OBRÓT: Towary (fabrykaty) sprzedane w ciągu roku po cenie sprzedażnej w złotych = Z	ILOŚĆ	Cena rynkowa w złotych = E	Cena 1 godziny pracy niekw. w złotych = H	Wartość w godzinach pracy = T = E:H	Siły wytwór. = P = $p_1+p_2 \times p_3+p_n$: przedsiębiorcy (właściciela) = p_1	Siły wytwór.: pracown. = $p_2+p_3+\dots p_n$	Siły odtwórcze = R	Kapitał wydatkowy – Kapitał dostatku: Inwentarz = J	Kapitał wydatkowy – Kapitał dostatku: Zapasy na rok. bież. = D_1; Zapasy na rok następny = D_2 = bB; b = D_2:B
1	1.I.-1926	Pole orne, łąki i nieużytki			3020 ha	5010000	0.50	10020000				10020000	
2	"	Domy mieszkalne i budynki gospodar.			25	350000	"	700000				700000	
3	"	Narzędzia maszyny i inwentarz żywy			—	300000	"	600000				600000	
4	"	Zapasy na r. 1926			—	382900	"	765800					765800
5	31.XII.1926	Nasiona			—	180000	"	360000	360000				
6	"	Podatki i inne ciężary			—	9000	"	18000	18000				
7	"	Wyżywienie inwentarza			—	183000	"	366000	366000				
8	"	Remont i inwestycje			—	10900	"	21800	21800				
9	"	Plony			—	1382900	"	2765800			2765800		
10	"	Pr. całor. a) 30 forn. I. kat. pr. 365.24.1.30			262800g	131400	"	262800		262800			
11	"	" " b) 1 ek. i 3 rzem. II " " 365.24.2.4			70080g	35040	"	70080		70080			
12	"	" " c) 1 praktyk. III " " 365.24.3			26280g	13140	"	26280		26280			765800
13	"	" " d) 1 rządcy IV " " 365.24.4			35040g	17520	"	35040		35040			
14	"	" " e) robotników sezon. (ogólnie)			40000g	20000	"	40000		40000			
"	1.I.1927	Kapitał dostatku			—	6053900	0·50	12107800				11341800	765800
"	31.XII.1927	Nasiona, podatki i wyżywienie inwent.			—	390000	"	780000	780000				
"	"	Remont i inwestycje			—	10000	"	20000	20000				
"	"	Plony			—	1500000	"	3000000			3000000		
"	"	Pr. całor. a) 30 forn. I kat. pr. 365.24.1·30			262800g	131400	"	262800		262800		•	865800
"	"	" " b) ek. i 3 rzem. II k. " 366,24.2 4			70080g	35040	"	70080		70080			
"	"	" " c) 1 prakt. III kat. " 365 24.3			26280g	13140	"	26280		26280			
"	"	" " d) rządcy IV kat " 365,24.4			35040g	17520	"	35040		35040			
"	"	" " e) rob. sezonowych			45800g	22900	"	45800		45800			

Kolumna	1926	1927
kapitał spożyt.: Zasoby właść. = D^1+D_2+J	765800+765800+11320	765800+865800+11341800
kapitał spożyt.: Zysk = B = $D_1+R-(p_1+D_2)$	765800+2765800−(765800+765800)=2000000	765800+3000000−(800000+865800)=2100000
Kapitał wydatkowy: Kapitał odnowienia = O = B	2000000	2100000
Skuteczność = S = P z r. u. — P z r. b.	—	1200000−1240000=−40000
Gromadzenie = G = R z r. b. — R z r. ub.	—	3000000−2765800=234200
Bogactwo = A = S + G	—	−40000+234200=184 00
Wytwórczość = w = R:P	2765800:1200000=2·3	3000000:1240000=2·4
Potęga P^x = R	$1200000^{1·0596}$=2765800	$1240000^{1·27}$=3000000
Współzaw. C, C^1 = P:p_1, = C_2 = P:p_2, C_3 = P:p_3 idt.; p_1 = siły wytw. właścic. p_2 p_3.. p_n = siły wytw. prac.	C_1=1200000:765800; C_2=1200000:40000 C_3=1200000:35040 C_4=1200000:26280, C_5=1200000:(70080:4), C_6=1200000:(262800:30)	C_1=1240000:800000 C_2=1240000:45800 C_3=1240000:35040 C_4=1240000:26280 C_5=1240000:[70080:4] C_6=1240000:[262800:30]
Podział zysku. Dochód właśc. = X_1 = B(p_1:P); dochód I prac. X_2 = B(p_2:P) dochód II-go pracown. = X_3 = B (p_3:P) dochód III-go prac = X_4 = B (p_4:P) itd. Uwaga: O ile to jest spółka lub współdzielnia, dochód X_1 dzieli się proporcjonalnie do udziału.	Renta wł = X_1 = 1276333 doch. rządcy = X_2 = 58400 " prakt. = X_3 = 43800 " 1 ekon. i 3 rzem. = X_4 = 116800 " 30 forn. = X_5 = 438000 " rob. sez. = X_6 = 66667 2000000	Rent. wł. X_1 = 1354839 doch. rz. = X_2 = 59342 " prakt = X_3 = 44507 " 1 ek. 3 rz. = X_4 = 118681 " 30 forn. = X_5 = 445063 " rob. sez = X_6 = 77565 2100000
Wzrost ekonom. = Z = w—b[w—1]	2 3—0·38(2·3—1)=1·8	2·4−0 41[2·4−1]=1·8
powrót ekon.: Liczba powrotów zysku z pierw. roku = n = [Zt−1]:(Z−1)	L. (1.8¹—1):(1·8—1)=1	(1·8²−1):(1·8−1)=2·8
powrót ekon.: Okresy powrotów = t = L n Z—(n−1)·LZ	L [1.18−(1−1)]: L1 8=1	L [2·8.18−(2·8−1)]:L.18.2
Dyskonto = a = B:R	2000000:2765800=0·72	2100000:3000000=07.0
Procent = m_1 = B:P	2000000:1200000=1·66	2100000:1240000=1 69
Mienie = F = m_1 — m; m = proc. wszystkich przedsięb. na jednym rynku	m=1, F=1·66−1=0,66	m=1·5. F=1·169−1·5=0·19
Pomyśln. Winno być: P+bB < R—bB	1200000+765800<2765800−765800	1240000+865800< <3000000−865800
UWAGI		W praktycznem zastosowaniu poszczególne pozycje należy traktować bardziej szczegółowo

PRZYKŁAD IV.

Statystyka ekonomiczna fabryki przetwórczej p... (imię i nazwisko przedsiębiorcy) w... (adres) według dynamicznego systemu ekonomji społecznej

Liczba porządkowa	DATA	TREŚĆ	OBRÓT: Towary (surowce) zakupione w ciągu roku po cenie zakupu w złotych = U	OBRÓT: Towary (fabrykaty) sprzedane w ciągu roku po cenie sprzedażnej w złotych = Z	ILOŚĆ	Cena rynkowa w złotych = E	Cena 1 godziny pracy niekw. w złotych = H	Wartość w godzinach pracy = T=E:H	Siły wytwór. = P = $p_1+p_2 \times p_3+p_n$: przedsiębiorcy (właściciela) = p_1	Siły wytwór.: pracown. = $p_2+p_3+...p_n$	Siły odtwórcze = R
1	1.I.-1926	Domy mieszk. i urządzenia fabryczne				1500000	0 50	3000000			
2	„	Pozostałość z r.ub. w surowcach (po c. zakupu) w gotówce oraz w fabrykatach po cenie sprzedażnej				20000000	„	40000000			
3	„	Zapasy przeznaczone na wyd w r. 1926				3000000	„	6000000			
4	31,XII1926	Podatki i całeroczne koszta produkcji				2500000	„	5000000	5000000		
5	„	Remont i inwestycje				500000	„	1000000	1000000		
6	„	Surowce zakup. w ciągu r. (po c. zakupu)	145000000								
7	„	Fabr. sprzedane w ciągu r. (po c. sprzd.)		160000000							
8	„	Zysk brutto na produkcji rocz. (Z—U)				15000000	„	30000000			30000000
9	„	Praca całoroczna: a] 2000 rob. niekw., [I-k. pr. 365,24.1.2000				8760000	„	17520000		17520000	
10	„	„ b) 200 majstr. II-kl. pr. 365,242,200				1752000	„	3504000		3504000	
11	„	„ c) 19 mechaników i 1 kasjer [III-kl. pr. 365,24,3,20				262800	„	525600		525600	
12	„	„ d] 7 inż., 1 buchalter IV-kl. pr.				140160	„	280320		280320	
13	„	, e] dyrektora. V.kl pr. 365,24.24.5				21900	„	43800		43800	
1	1.I. 1927	Kapitał dostatku				25200000	0,50	50400000			
2	31 XII1927	Podatki i całoroczne koszta produkcji				2500000	„	5000000	5000000		
3	„	Remont i inwestycje				500000	„	1000000	1000000		
4	„	Surow. pakup. w ciągu r, (po c. zakupu)	150000000								
5	„	Fabr. sprzed. w ciągu r. (po c. sprzed.)		165000000							
6	„	Zysk brutto na prod. rocznej (Z—U)				15000000	„	30000000			30000000
7	„	Pr. całorocz.: a) 2000 rob. niekw. I-k. pr,				8760000	„	17520000		17520000	
8	„	„ „ b) 200 maistrów II-kt. pr.				1752000	„	3504000		3504000	
9	„	„ „ c) 19 mech. i 1 kas. III-kat. pr,				262800	„	525600		525600	
10	„	„ „ d) 7 inż. i 1 buch. IV-kat. pr.				140160	„	280320		280320	
11	„	„ „ e] dyrektora! V-kat. pracy				21900	„	43800		43800	

Liczba porządkowa	kapitał spożyt: Zasoby właśc. = D^1+D_2+J	kapitał spożyt: Zysk = B = $D_1+R-(p_1+D_2)$	Kapitał wydatkowy: Kapitał odnowienia = O = B	Kapitał wydatkowy, Kapitał dostatku: Inwentarz = J	Kapitał wydatkowy, Kapitał dostatku: Zapasy na rok bież. = D_1; Zapasy na rok następny = D_2 = bB; b = D_2:B	Skuteczność = S = P z r.u. — P z r. b.	Gromadzenie = G = R z r. b. — R z r. ub	Bogactwo = A = S + G	Wytwórczość = w = R:P	Potęga Pa = R	Współzaw. C, $C^1=P:p_1$, $C_2=P:p_2$, $C_3=P:p_3$ i d t; p_1 = siły wytw. właścic. p_2 p_3, p_n = siły wytw. prac.	Podział zysku. Dochód właśc. = X_1 = B(p_1:P); dochód I prac. X_2 = B(p_2:P) dochód II-go pracown. = X^3 = B (p_3:P) dochód III-go prac = X_4 = B (p_4:P) itd. Uwaga: O ile to jest spółka lub współdzielnia, dochód X_1 dzieli się proporcjonalnie do udziału.	Wzrost ekonom. = Z = w — b[w—1]	powrot ekon.: Liczba powrotów zysku z pierw roku = n = [Zr—1]:(Z—1)	powrot ekon.: Okresy powrotów = t = L n Z—(n—1)·LZ	Dyskonto = a = B:R	Procent = m_1 = B:P	Mienie = F = m_1 m	m = proc. wszystkich przedsięb. na jednym rynku	Pomyśln. Winno być: P + bB = R — bB	UWAGI
1	6000000 + 6400000 + 43000000	6000000 + 30000000 — (6000000 + 6400000) = 23600000	23600000	3000000					30000000 : 27873720 = 1·075	$27873720^{1 \cdot 001}$ = 30000000	C_1 = 27873720:6000000; C_2 = 27873720 : (17520000 : 2000); C_3 = 37873720 : (3504000 : 200); C_4 = 27873720 : [525600]; C_5 = 27873720 : [280320 : 8]; C_6 = 27873720 : 43800)	Dochód firmy = X_1 = 23600000 [6000000 : 27872720] = 5080054 „ 2000 r. w. = X_2 = 23600000 [17520000 : 27873720] = 14833757 „ 200 maj. = X_3 = 23600000 [3504000 : 27871720] = 2966752 „ 19 m. i 1 kas. = X_4 = 23600000 [525600 : 27873720] = 445013 „ 7 inż. i 1 b. = X_5 = 23600000 [280320 : 22873720] = 237340 „ dyrek. = X_6 = 23600000 [43800 : 27873720] = 37084 23600000	1·075 — 027.3 (1,075 — 1) = 1·05	(1·05$_1$ — 1) · (1·05 — 1) = 1	L [1.1·05 — (1—1)] : L. 1.05 = 1	23600000 : 30000000 = 0.7	23600000 : 27873720 = 0 8	m = 0.6, F = 0.8 — 0·6 = 0.2		27873720 + 6400000 > 30000000 — 6400000	W praktycznem zastosowaniu poszczególne pozycje należy traktować bardziej szczegółowo
2				40000000																	
3					6000000																
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					
11																					
12																					
13					6400000																
1	6400000 + 6800000 + 41000000	6400000 + 30000000 — (6000000 + 6300000) = 23600000	23600000	44000000	6400000	27873720 — 27873720 = 0	30000000 — 30000000 = 0	0 + 0 = 0	30000000 : 27873720 = 1·075	$27873720^{1 \cdot 004}$ = 30000000	C_1 = 27873720:6000000; i t. d. jak w roku ub.	jak w roku ubiegłym	1·075 — 0·28 (1·075 — 1) = 1·05	(1.05² — 1) : (1·05 — 1) = 2	L[2.1·05 — (2 — 1)] : L 1·05 = 1	23600000 : 30000000 = 0.7	23600000 : 27873720 = 0·8	m = 0 3 F = 0.8 — 03 = 05		27873720 + 6800000 > 30000000 — 6800000	
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					
11					6800000																